

Ár 2010, þriðjudaginn 9. mars, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Guðlaug Brynja Ólafsdóttir og Hildigunnur Hafsteinsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 65/2009**:

M
gegn
fjármálafyrirtækin F
og
FF

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og F og FF, hér eftir nefnd varnaraðilar, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 28. desember 2009 með kvörtun Stefáns Ólafssonar, hrl., fyrir hönd sóknaraðila, dagsettri 16. sama mánaðar. Með bréfum nefndarinnar, dagsettum 29. desember 2009, var kvörtunin send varnaraðilum og þeim gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfum þeirra, dagsettum 20. janúar 2010. Voru bréfin send lögmanni sóknaraðila með bréfi úrskurðarnefndarinnar, dagsettu 22. janúar 2010, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Lögmaðurinn mótmælti sjónarmiðum varnaraðila með rafpósti, dagsettum 19. febrúar 2010.

Málið var tekið fyrir á fundum úrskurðarnefndarinnar 26. febrúar og 9. mars 2010.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili var eigandi hlutdeildarskírteina í fjárfestingasjóðinum GF Samvali. Voru þau að markaðsvirði kr. 2.946.468 þann 3. og 6. október 2008. Rekstrarfélag sjóðsins var varnaraðili FF. Voru hlutdeildarskírteini í sjóðnum gefin út af rekstrarfélaginu en GF, var nefndur „*söluaðili sjóðsins*“, sbr. 4. mgr. 3. gr. reglna hans. Annaðist það félag samkvæmt ákvæðinu þjónustu við fjárfesta og milligöngu um útgáfu og innlausn hlutdeildarskírteina. Þá annaðist GF. ennfremur markaðssetningu og sölu skírteina.

Fyrir hádegi föstudaginn 3. október 2008 kom sóknaraðili í útibú GF og óskaði eftir innlausn hlutdeildarskírteina sinna í GF Samvali. Kom sóknaraðili aftur um kl. 13.30 og gekk frá nauðsynlegum skjölum. Lokað var fyrir viðskipti með umrædd hlutdeildarskírteini kl. 14.00 síðastgreindan dag. Beiðni um innlausn barst frá útibúi GF. til markaðsráðgjafar félagsins kl. 14.35 þann sama dag og voru skírteini sóknaraðila því ekki innleyst þann dag. Markaðsvirði þeirra var þá kr. 2.946.468 eins og fyrr greinir.

Mánudaginn 6. október 2008 tók Fjármálaeftirlitið ákvörðun um að stöðva tímabundið viðskipti með alla fjármálagerninga, sem útgefnir voru af tilteknum hlutafélögum, þ.á m. GF Mun tilkynning þessa efnis hafa birst kl. 10.13 greindan dag á heimasíðu Fjármálaeftirlitsins. Nefndan dag kl. 11.58 sendi GF Fjármálaeftirlitinu rafpóst þess efnis að af ákvörðun Fjármálaeftirlitsins leiddi að varnaraðili FF kæmist ekki hjá því að fresta innlausn hlutdeildarskírteina í nafngreindum sjóðum, þ.á m. GF Samvali, þar sem þeir innihéldu fjármálagerninga, sem Fjármálaeftirlitið hefði stöðvað viðskipti með. Kl. 12.22 var sendur rafpóstur þar sem beðið var um að tilkynning um ákvörðun Fjármálaeftirlitsins og frestun innlausnar yrði birt á innra og ytra neti GF. Birtist hún á vef félagsins kl. 12.23 og á innra neti kl. 12.26 og á vef varnaraðila FF kl. 13.06.

Ekki varð af innlausn hlutdeildarskírteina sóknaraðila áður en varnaraðili FF. tók þá ákvörðun að fresta innlausn slíkra skírteina í sjóðum sínum. Hinn 2. desember 2008 fékk sóknaraðili hins vegar greiddar kr. 2.544.112 fyrir skírteini sín og kr. 77.686 þann 25. mars 2009. Er heildarfjárhæðin kr. 319.230 lægri en markaðsvirði bréfa hans 3. og 6. október 2008.

Sóknaraðili kvartaði undan ofangreindu með bréfi, dagsettu 16. nóvember 2008. Með bréfi til sóknaraðila, dagsettu 9. febrúar 2009, hafnaði GF kröfu sóknaraðila um skaðabætur. Málinu var skotið til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun, dagsettri 31. mars 2009, sbr. mál nr. 15/2009. Með úrskurði nefndarinnar 17. september 2009 var GF gert að greiða sóknaraðila kr. 319.230 ásamt vöxtum samkvæmt 8. gr., sbr. 4. gr., laga um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001 frá 6. október 2008 til greiðsludags. Með bréfi GF til sóknaraðila, dagsettu 22. september 2009, var sóknaraðila tilkynnt að félagið sætti sig ekki við úrskurðinn og viðurkenndi ekki bótarétt og myndi ekki greiða bætur að svo stöddu.

Með bréfum lögmanns sóknaraðila til varnaraðila, dagsettum 6. október 2009, voru þeir krafðir um greiðslu síðastgreindrar fjárhæðar. Kröfunni var hafnað með bréfi varnaraðila F dagsettu 19. október 2009, og bréfi varnaraðila FF dagsettu 26. október 2009.

Máli þessu var skotið til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun, dagsettri 16. desember 2009.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að fá greiddar kr. 348.249, auk dráttarvaxta og kr. 100.000 vegna lögmannaástoðar að viðbættum virðisaukaskatti.

Sóknaraðili kveðst krefjast þess „að fá mismun greiddan vegna sölu á bréfum úr *Samvalssjóði*“, sem hann kveður vera kr. 348.249. Kveðst hann nú krefjast þess að varnaraðilar „verði gerð[ir] ábyrg[ir] fyrir greiðslu til [sóknaraðila]“. Vísar sóknaraðili í þeim efnum til meintrar ábendingar um það í úrskurði nefndarinnar í máli nr. 15/2009 um að rétt hefði verið að gera einnig kröfu á hendur varnaraðilum í því máli.

IV.

Athugasemdir varnaraðila F

Varnaraðili F krefst þess aðallega að máli þessu verði vísað frá úrskurðarnefndinni, en til vara að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað. Til þrautavara krefst varnaraðili F þess að krafa sóknaraðila verði lækkuð og kröfu vegna lögmannaðstoðar verði hafnað.

Áhrærandi aðalkröfu sína vísar varnaraðili F til þess að kröfugerð sóknaraðila sé ekki tæk til efnismeðferðar hjá úrskurðarnefndinni. Séu kröfur sóknaraðila með öllu órökstuddar og hvorki studdar efnis- né lagarökum. Þá sé kröfugerð sóknaraðila svo óskýr að með engu móti verði ráðið hvers krafist sé. Ekki sé unnt að gera sér grein fyrir því hvort gerðar séu sjálfstæðar fjárkröfur á hendur hvorum varnaraðila fyrir sig eða hvort þess sé krafist að varnaraðilar verði dæmdir til greiðslu in solidum. Ennfremur sé óljóst hvort sóknaraðili krefjist þess að varnaraðilar verði gerðir ábyrgir fyrir greiðslu til sóknaraðila samkvæmt úrskurði í máli nr. 15/2009 eða hvort um sé að ræða nýja kröfu óháða því máli.

Varakröfu sína styður varnaraðili F þeim rökum að sóknaraðili hafi þegar fengið úrskurð í máli sínu þar sem GF. hafi verið gert að greiða sóknaraðila kr. 319.230. Yrði varnaraðila F gert að greiða kröfu sóknaraðila í þessu máli hefði sóknaraðili fengið meint tjón sitt tvíbætt. Þá telur varnaraðili F kröfunni ranglega beint að sér, enda hafi krafa vegna meintrar saknæmrar háttsemi stofnast áður en varnaraðili F varð til sem lögaðili. Þá verði ekki séð að starfsfólk varnaraðila F hafi gert mistök eða sýnt af sér vanrækslu við afgreiðslu máls sóknaraðila.

Varðandi þrautavarakröfu sína vísar varnaraðili F til þess að í úrskurði úrskurðarnefndarinnar í máli nr. 15/2009 hafi sannað tjón sóknaraðila verið talið nema kr. 319.230, en ekki kr. 348.249 eins og gerð sé krafa um í þessu máli. Þá sé því mótmælt að varnaraðila F verði gert að greiða málskostnað og í öllu falli komi slíkt ekki til álita vegna fyrri málareksturs sóknaraðila á hendur GF.

V.

Athugasemdir varnaraðila FF.

Varnaraðili FF krefst þess aðallega að máli þessu verði vísað frá úrskurðarnefndinni, en til vara að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað. Til þrautavara krefst varnaraðili þess að krafa sóknaraðila verði lækkuð og kröfu vegna lögmannaðstoðar verði hafnað.

Áhrærandi aðalkröfu sína vísar varnaraðili FF í fyrsta lagi til þess að kröfum sóknaraðila sé ranglega beint að félaginu. Bendir varnaraðili FF í þeim efnunum að samkvæmt samningi um útvistun milli félagsins og GF. frá árinu 2005, sem í gildi hafi verið þegar þau viðskipti sem um ræði hafi átt sér stað, hafi viðskiptabankasvið GF m.a. haft umsjón með sölu á sjóðum varnaraðila FF. Hafi GF því verið sá aðili, sem haft hafi umsjón með viðskiptum sóknaraðila og hafi starfsmenn varnaraðila FF því hvergi komið þar nærri. Sé og hvorki rökstutt í kvörtun sóknaraðila né úrskurði í máli nr. 15/2009 hvers vegna sóknaraðili ætti að beina kröfum sínum að varnaraðila FF.

Í öðru lagi séu kröfur sóknaraðila svo óskýrar að málið sé ekki tækt til úrskurðar. Vísar varnaraðili FF til e-liðar 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Séu kröfur sóknaraðila með öllu órökstuddar og hvorki studdar efnis- né lagarökum, auk þess sem ekki sé unnt að gera sér grein fyrir því hvort gerðar séu sjálfstæðar fjárkröfur á hendur hvorum varnaraðila fyrir sig eða hvort þess sé krafist að varnaraðilar verði dæmdir til greiðslu in solidum. Þá telur varnaraðili FF kröfu sóknaraðila einkar óskýra, enda fylgi henni enginn rökstuðningur. Sé og óljóst hvort sóknaraðili krefjist þess að varnaraðilar verði gerðir

ábyrgir fyrir greiðslu til sóknaraðila samkvæmt úrskurði í máli nr. 15/2009 eða hvort um sé að ræða nýja kröfu óháða því máli.

Í þriðja lagi styður varnaraðili FF aðalkröfu sína þeim rökum að kröfur sóknaraðila verði réttarágreining, sem ekki falli undir starfssvið úrskurðarnefndarinn-ar, sbr. a-lið 2. mgr. 3. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefndina, enda sé ekkert samningssamband milli sóknaraðila og varnaraðila FF.

Áhrærandi varakröfu sína vísar varnaraðili FF til þess að hann hafi ekki átt aðild að máli nr. 15/2009 og sé félagið því ekki bundið af úrskurði í því máli. Þá beri varnaraðili FF enga ábyrgð á því tjóni sem sóknaraðili hafi orðið fyrir. Geti samningssamband milli varnaraðila FF og GF um útvísun ekki eitt og sér valdið því að varnaraðili FF verði talinn bera ábyrgð á mistökum starfsmanna GF. Hafi eina aðkoma varnaraðila FF að viðskiptum sóknaraðila verið sem útgefandi umrædda hlutdeildarskírteina.

Varðandi þrautavarakröfu sína vísar varnaraðili FF til þess að í úrskurði úrskurðarnefndarinnar í máli nr. 15/2009 hafi sannað tjón sóknaraðili verið talið nema kr. 319.230, en ekki kr. 348.249 eins og gerð sé krafa um í þessu máli. Ennfremur geti ábyrgð varnaraðila FF aldrei numið hærri fjárhæð, en sem nemi mismuni á upphaflegri kröfugerð sóknaraðila og endanlegri fjárhæð útgreiddrar kröfu hans hjá GF, þ.e. raunverulegu tjóni sóknaraðila. Þá sé því mótmælt að varnaraðili F verði gert að greiða málskostnað og í öllu falli komi slíkt ekki til álita vegna fyrri málareksturs sóknaraðila á hendur GF.

VI.

Niðurstaða.

Samkvæmt e-lið 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, fjallar nefndin ekki um mál, sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar. Þá er 1. málsl. 7. gr. samþykktanna mælt fyrir um að nefndin geti vísað máli frá á þeim grundvelli að upplýsingar þær, sem fyrir liggja, eða aðrar sérstakar aðstæður geri það óhæft til afgreiðslu hjá nefndinni.

Eins og fyrr greinir kvað úrskurðarnefndin þann 19. september 2009 upp úrskurð í máli sóknaraðila gegn GF. nr. 15/2009. Var greindu félagi með úrskurðinum gert að greiða sóknaraðila kr. 319.230 auk tilgreindra vaxta. Sóknaraðili, sem nýtur aðstoðar lögmanns við málarekstur sinn, gerir nú kröfu um kr. 348.249 og beinir kröfum sínum að varnaraðilum. Ekki kemur þó fram í kröfum sóknaraðila hvort hann ætlist til að hvor varnaraðila um sig greiði honum tilgreinda fjárhæð eða hvort þeir eigi að greiða honum kröfuna sameiginlega, þ.e. in solidum, og þá eftir atvikum in solidum með GF. Þá hefur sóknaraðili ekki gert grein fyrir því hvers vegna hann krefst nú kr. 348.249 úr hendi sóknaraðila þegar viðurkennd krafa hans í máli nr. 15/2009 var kr. 319.230. Er það og sú fjárhæð, sem sóknaraðili hefur áður krafist að varnaraðilar greiddu. Þá gerir sóknaraðili kröfu um dráttarvexti, án þess að tilgreindur sé vaxtafótur eða vísað til lagaákvæða í þeim efnunum, fremur en tilgreint sé frá hvaða degi dráttarvaxta sé krafist og til hvaða dags. Í málalíbúnaði sóknaraðila er hvergi vikið að því á hvaða grundvelli hann reisir kröfur sínar á hendur varnaraðilum, heldur vísar sóknaraðili til ætlaðrar ábendingar í úrskurði úrskurðarnefndarinnar í máli nr. 15/2009 um að „*hugsanlega hafi verið rétt að gera einnig kröfu gegn [varnaraðilum].*“ Jafnvel þótt sóknaraðili kunni að hafa skilið greindan úrskurð nefndarinnar með þessum hætti, getur slíkt ekki leyst hann undan þeirri skyldu að upplýsa á hverjum málsástæðum hann byggir mál

sitt á hendur varnaraðilum og skýra og rökstyðja kröfur sínar á hendur þeim með fullnægjandi hætti. Er slíku ekki að heilsa í málatilbúnaði sóknaraðila og er málsgrundvöllur hans því með öllu óljós.

Samkvæmt framansögðu skortir verulega á að kröfugerð sóknaraðila og málatilbúnaður sé með fullnægjandi hætti þannig að unnt sé að taka mál hans til efnislegrar meðferðar. Með vísan til þess, sem að framan er rakið, og e-liðar 6. gr. og 1. másl. 7. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um fjármálafyrirtæki, verður ekki hjá því komist að vísa máli þessu þegar af framangreindum ástæðum frá úrskurðar-nefndinni. Þarf þá ekki að taka afstöðu til annarra málsástæðna varnaraðila fyrir aðalkröfu þeirra um frávísun málsins.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðilum, F og FF er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 9. mars 2010.